

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJO VILNIAUS APYGARDOS ADMINISTRACINIO TEISMO PRAŠYMO IŠTIRTI LIETUVOS RESPUBLIKOS NACIONALINIAM SAUGUMUI UŽTIKRINTI SVARBIŲ OBJEKTŲ APSAUGOS ĮSTATYMO 20 STRAIPSNIO, LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2018 M. BIRŽELIO 6 D. NUTARIMO NR. 526 „DĖL SANDORIO PRIPAŽINIMO NEATITINKANČIU NACIONALINIO SAUGUMO INTERESŲ“ IR 2018 M. BIRŽELIO 20 D. NUTARIMO NR. 597 „DĖL SANDORIO PRIPAŽINIMO NEATITINKANČIU NACIONALINIO SAUGUMO INTERESŲ“ ATITIKTĮ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI GRAŽINIMO

2019 m. balandžio 2 d. Nr. KT11-S8/2019

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Gintaro Godos, Vytauto Greičiaus, Danutės Jočienės, Gedimino Mesonio, Vyto Miliaus, Daivos Petrylaitės, Dainiaus Žalimo,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaustė pareiškėjo Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymą Nr. 1B-4/2019.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Konstituciniame Teisme gautas pareiškėjo Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas iširti:

– „ar Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 20 straipsnis ir jo turinį atskleidžianti praktika, pagal kurią Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“ ir

105 straipsnio 2 dalies 2 punktui „Konstitucinis Teismas taip pat nagrinėja, ar neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymams Respublikos Vyriausybės aktai““;

– „ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimas Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ bei Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. birželio 20 d. nutarimas Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ neprieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui“.

2. Pareiškėjas į Konstitucinį Teismą dėl ginčijamo teisinio reguliavimo atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai kreipėsi sustabdęs administracinės bylos nagrinėjimą. Joje sprendžiamas ginčas kilo dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimų, kuriais du planuojami sudaryti sandoriai pripažinti neatitinkančiais nacionalinio saugumo interesų, teisėtumo ir pagrįstumo, remiantis Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsniu juos apskundus Vilniaus apygardos administraciniam teismui.

3. Pareiškėjas į Konstitucinį Teismą kreipėsi pakartotinai, po to, kai Konstitucinis Teismas 2019 m. sausio 11 d. priėmė sprendimą Nr. KT2-S2/2019 „Dėl pareiškėjo Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymo ištirti Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 20 straipsnio, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimo Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimo Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ atitiktį Lietuvos Respublikos Konstitucijai grąžinimo“, kuriuo pareiškėjo prašymas Nr. 1B-23/2018 (toliau – pirmasis prašymas) buvo grąžintas dėl to, kad jis nepateikė teisinių argumentų, kurie pagrįstų prašyme nurodytas abejones dėl ginčijamos įstatymo nuostatos, taip pat dėl ginčijamų Vyriausybės nutarimų prieštaravimo Konstitucijai, t. y. prašymas neatitiko Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

4. Pareiškėjas Vilniaus apygardos administracinis teismas prašo ištirti, ar Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“, 105 straipsnio 2 dalies 2 punktui neprieštarauja Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnis tiek, kiek pagal jį Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, taip pat ar konstituciniam teisinės valstybės principui neprieštarauja Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimas Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimas Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“.

5. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punktą teismo nutartyje, kuria kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyti teismo nuomonės dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai teisiniai argumentai.

Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad pareiškėjo pozicija dėl teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį turi būti nurodyta aiškiai, nedviprasmiškai, prašyme turi būti išdėstyti argumentai ir motyvai, pagrindžiantys pareiškėjo abejonę, ar teisės aktas (jo dalis) neprieštaruoja Konstitucijai; iš Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkto kyla reikalavimas, kad teismai, argumentuodami savo prašyme pateiktą nuomonę dėl įstatymo ar kito teisės akto (jo dalies) prieštaravimo Konstitucijai, neapsiribotų vien bendro pobūdžio samprotavimais ar teiginiais, taip pat tuo, kad įstatymas ar kitas teisės aktas (jo dalis), jų manymu, prieštaruoja Konstitucijai, bet aiškiai nurodytų, kurie ginčijami teisės aktų straipsniai (jų dalys, punktai) ir kiek, jų nuomone, prieštaruoja Konstitucijai, o savo poziciją dėl kiekvienos ginčijamos teisės akto (jo dalies) nuostatos atitikties Konstitucijai pagrįstų aiškiai suformuluotais teisiniais argumentais (*inter alia* 2016 m. spalio 19 d., 2018 m. balandžio 16 d., 2019 m. vasario 12 d. sprendimai).

6. Minėta, kad pareiškėjas, kaip ir savo pirmajame prašyme, prašo ištirti *inter alia* Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnio tiek, kiek pagal jį Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, atitiktį Konstitucijai.

7. Kaip paminėta Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime, ginčijamame Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnyje „Sprendimų, priimtų taikant šį įstatymą, teisminė kontrolė“ nustatyta: „Šio įstatymo pagrindu viešojo administravimo subjektų priimti sprendimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka. Toks skundas turi būti išnagrinėtas ne vėliau kaip per 45 dienas nuo skundo priėmimo dienos, o apeliacinis skundas dėl pirmosios instancijos administracinio teismo sprendimo – ne vėliau kaip per 30 dienų nuo apeliacinio skundo priėmimo dienos.“

7.1. Minėtame sprendime Konstitucinis Teismas taip pat nurodė su pareiškėjo ginčijamu teisiniu reguliavimu susijusias Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 12, 13 straipsnių nuostatas, *inter alia* dėl sandorių atitikties nacionalinio saugumo interesams patikrai taikomos procedūros ir kriterijų, šio įstatymo pagrindu priimamų Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos koordinavimo komisijos (toliau – Komisija) ir Vyriausybės sprendimų priėmimo ir informavimo apie juos tvarkos, ir pažymėjo, kad pagal jų kontekste aiškinamą ginčijamą šio įstatymo 20 straipsnį Vilniaus apygardos

administraciniam teismui gali būti skundžiami *inter alia* Vyriausybės sprendimai, kuriais patvirtinama, kad ketinamas sudaryti sandoris neatitinka nacionalinio saugumo interesų.

7.2. Kartu Konstitucinis Teismas paminėjo, kad ginčijamu šio įstatymo 20 straipsniu, kaip matyti iš jį įtvirtinusio įstatymo projekto aiškinamojo rašto, siekta įtvirtinti nuostatas, kuriomis būtų užtikrinta investuotojo ar kito asmens konstitucinė teisė kreiptis į teismą (kuri yra ir viena iš būtinųjų sąlygų laisvo kapitalo judėjimo pagal Europos Sąjungos teisę apribojimams pateisinti) ginant pažeistas teises, t. y. ginčijant dėl jo priimtą neigiamą sprendimą.

7.3. Kaip pažymėta Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime, pagal Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnį, aiškinamą kartu su Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo (2016 m. birželio 2 d. redakcija) 4 straipsnio 2 dalimi (kurioje nustatyta, kad jeigu yra pagrindas manyti, jog konkrečioje administracinėje byloje taikytinas *inter alia* Vyriausybės aktas prieštarauja Konstitucijai ar įstatymams, teismas sustabdo bylos nagrinėjimą ir, atsižvelgdamas į Konstitucinio Teismo kompetenciją, kreipiasi į jį su prašymu spręsti, ar tas teisės aktas atitinka Konstituciją ar įstatymus), asmuo turi teisę kreiptis į Vilniaus apygardos administracinį teismą dėl Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) pagrindu priimto *inter alia* Vyriausybės nutarimo, kuriuo buvo (galėjo būti) pažeistos jo teisės ar laisvės, teisėtumo, o teismas, nagrinėjantis atitinkamą bylą, jeigu yra pagrindas manyti, kad toks Vyriausybės aktas prieštarauja Konstitucijai ar įstatymams, turi pareigą kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu spręsti, ar tas teisės aktas atitinka Konstituciją ar įstatymus.

8. Pažymėtina, kad pareiškėjas savo abejones dėl Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnio tiek, kiek pagal jį Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, atitikties Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“, 105 straipsnio 2 dalies 2 punktui grindžia iš esmės analogiškais išdėstytiesiems savo pirmajame prašyme teiginiais, kurie yra nurodyti ir įvertinti Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime.

Taip pat pažymėtina, kad didelę pakartotinio prašymo dalį (22–33 puslapiai) sudaro plačiai cituojamos oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatos. Tačiau cituojant šias nuostatas nėra pateikiami nauji argumentai, kuriais būtų grindžiamos abejonės dėl ginčijamos įstatymo nuostatos atitikties Konstitucijai. Todėl Konstituciniam Teismui nėra pagrindo kartoti minėtame savo sprendime išdėstytų argumentų dėl pareiškėjo prašymo.

9. Taigi konstatuotina, kad pakartotiniame prašyme, palyginti su pirmuoju prašymu, nepateikta naujų argumentų dėl ginčijamos įstatymo nuostatos atitikties Konstitucijai. Kaip ir savo pirmajame prašyme, pareiškėjas nepaaiškino, kodėl, atsižvelgiant į oficialiosios konstitucinės

doktrinos nuostatas, kaip antai į nuostatą, kad tokia teisinė situacija, kai kuri nors asmens teisė ar laisvė negali būti ginama, taip pat ir teismine tvarka, nors pats tas asmuo mano, kad ši teisė ar laisvė yra pažeista, pagal Konstituciją yra neįmanoma, Konstitucija jos netoleruoja (*inter alia* 1996 m. balandžio 18 d., 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimai, 2014 m. balandžio 16 d. sprendimas), pagal Konstituciją Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnyje negali būti nustatyta, kad asmuo turi teisę dėl šio įstatymo pagrindu priimto *inter alia* Vyriausybės nutarimo, kuriuo buvo (galėjo būti) pažeistos jo teisės ar laisvės, teisėtumo kreiptis į Vilniaus apygardos administracinę teisumą (kuris, kaip minėta, nagrinėdamas atitinkamą bylą, turi pareigą kreiptis į Konstitucinį Teismą su prašymu spręsti, ar toks Vyriausybės aktas neprieštarauja Konstitucijai ar įstatymams, jeigu yra pagrindas manyti, kad tas teisės aktas neatitinka Konstitucijos ar įstatymų).

10. Pažymėtina ir tai, kad prašyme nepateikta argumentų, kurie pagrįstų, kad, pasak pareiškėjo, ginčijama įstatymo nuostata gali būti paneigiama asmens teisė į teisingą teismo procesą. Pareiškėjas, pacitavęs oficialiosios konstitucinės asmens teisės kreiptis į teismą doktrinos nuostatas, kaip antai nuostatą, kad įstatymų leidėjas privalo įstatymuose aiškiai nustatyti, kaip ir į kokį teismą asmuo gali kreiptis, kad iš tikrųjų galėtų įgyvendinti savo teisę kreiptis į teismą dėl savo teisių ir laisvių pažeidimo (*inter alia* 2004 m. gruodžio 29 d., 2006 m. lapkričio 27 d., 2010 m. gegužės 13 d. nutarimai), sutinka, kad įstatymų leidėjas, nepažeisdamas Konstitucijos, gali įstatymais numatyti teismus ir jų jurisdikciją, taip pat kad pagal administracinio proceso teisę būtent administraciniam teismui šiuo atveju yra priskirta nagrinėti administracinę bylą dėl ginčijamų Vyriausybės aktų teisėtumo, ir teismas tokiu atveju, kai, įvertinęs faktus, neabejoja jų konstitucingumu, nesikreipia į Konstitucinį Teismą.

11. Minėta, kad pareiškėjas, kaip ir savo pirmajame prašyme, taip pat prašo ištirti Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimo Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimo Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ atitiktį Konstitucijai.

12. Kaip paminėta Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime, ginčijamais Vyriausybės nutarimais pripažinta, kad akcinės bendrovės „Lietuvos geležinkeliai“ planuojami sudaryti du sandoriai su UAB „Skinest Baltija“ dėl tarptautinių pirkimų neatitinka nacionalinio saugumo interesų; šie sprendimai, kaip nurodyta ginčijamų Vyriausybės nutarimų preambulėse, priimti vadovaujantis Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 13 straipsnio 7, 8 dalimis, atsižvelgiant į šio įstatymo 11 straipsnio 2, 4 punktuose nustatytus kriterijus, atitinkamai į pareiškėjos akcinės bendrovės „Lietuvos geležinkeliai“ 2018 m. balandžio 23 d. kreipimąsi Nr. 2-498 „Prašymas dėl sandorio atitikties nacionalinio saugumo interesams patikros“ ir 2018 m. gegužės 11 d. kreipimąsi Nr. 2-601 „Dėl

sandorio atitikties nacionalinio saugumo interesams patikros“, taip pat į atitinkamą Komisijos išvadą (2018 m. gegužės 22 d. protokolas Nr. PD-11; 2018 m. birželio 8 d. protokolas Nr. PD-13); šiuose Vyriausybės nutarimuose nurodytos priežastys, kodėl atitinkamas ketinamas sudaryti sandoris pripažįstamas neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų.

13. Pažymėtina, kad pareiškėjas savo abejones dėl Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimo Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimo Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ atitikties konstituciniam teisinės valstybės principui taip pat grindžia iš esmės analogiškais išdėstytiesiems savo pirmajame prašyme teiginiais, kurie yra nurodyti ir įvertinti Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime. Pakartotiniame pareiškėjo prašyme nepateikta naujų argumentų prašyme nurodytoms abejonėms dėl ginčijamų Vyriausybės nutarimų atitikties Konstitucijai pagrįsti. Todėl Konstituciniam Teismui nėra pagrindo kartoti minėtame savo sprendime išdėstytų pagrindinių argumentų dėl pareiškėjo prašymo.

14. Kaip pažymėta Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime, pareiškėjui nekyla abejonių dėl ginčijamų Vyriausybės nutarimų teisinio pagrindo, t. y. dėl to, kad jie paremti aukštesnės galios teisės akto – Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) nuostatomis, pagal kurias Vyriausybė turi teisę vertinti potencialią sandorių grėsmę nacionaliniam saugumui remdamasi nustatytais investuotojo atitikties nacionalinio saugumo interesams vertinimo kriterijais, ir kad ginčijami Vyriausybės nutarimai priimti laikantis procedūrų, remiantis įstatymų normomis ir nustatius faktines aplinkybes; taip pat jam nekyla abejonių dėl informacijos apie ginčijamų Vyriausybės nutarimų motyvus prieinamumo, nes administracinės bylos nagrinėjimo metu buvo išslaptintos Komisijos išvados.

15. Tačiau ir iš pakartotinio pareiškėjo prašymo nėra aišku, kaip turėtų (galėtų) būti susieti ginčijamų Vyriausybės nutarimų, priimtų remiantis atitinkamomis Komisijos išvadomis ir kita Vyriausybei pateikta susijusia medžiaga, įskaitant įslaptintą informaciją, turint omenyje, kad ji negali būti paviešinta Vyriausybės nutarimuose, motyvai ir kodėl jie, pasak pareiškėjo, laikytini nesusietais, o ginčijami Vyriausybės nutarimai – nepakankamai ir (arba) neaiškiai, neskaidriai motyvuotais.

16. Pagal oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatas, kad faktinių aplinkybių ir duomenų, kurie yra individualių poįstatyminių teisės aktų pagrindas, tyrimas, duomenų pagrįstumo, pakankamumo vertinimas pirmiausia priklauso atitinkamas bylas nagrinėjančių teismų kompetencijai (*inter alia* 2007 m. rugpjūčio 13 d., 2018 m. kovo 2 d. nutarimai), Vilniaus apygardos administracinis teismas, vertindamas savo nagrinėjamoje administracinėje byloje ginčijamų minėtų Vyriausybės nutarimų motyvus ir abejodamas dėl jų aiškumo, taip pat dėl šiais nutarimais priimtų sprendimų (taikomų priemonių) proporcingumo, turi įvertinti ne tik šių nutarimų tekstą, bet ir visą su jų priėmimu susijusią ir kitų kompetentingų valstybės institucijų pateiktą medžiagą, įskaitant Komisijos,

vertinančios grėsmės nacionalinio saugumo interesams priežastis, Vyriausybei pateiktas išvadas ir rekomendacijos, kurios pagal Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 12 straipsnio 12, 13 punktus laikytinos ginčijamų Vyriausybės nutarimų pagrindu.

Be to, Vilniaus apygardos administracinis teismas, abejodamas dėl savo nagrinėjamoje administracinėje byloje ginčijamų minėtų Vyriausybės nutarimų pagrįstumo, turi pareigą rinkti ir kitus teisingam bylos išnagrinėjimui būtinus papildomus įrodymus ir juos atitinkamai įvertinti, kad pašalintų kilusias abejones.

Taip pat pažymėtina, kad prašyme išdėstyti argumentai dėl tos pačios bendrovės ir tų pačių pareiškėjų vėliau sudaryto trečiojo sandorio, dėl kurio Vyriausybė nėra sprendusi ir priėmusi nutarimo, nėra susiję su ginčijamų Vyriausybės nutarimų priėmimu.

17. Pareiškėjas teigia, kad nors neabejotina, jog pagal Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 11 straipsnio 2, 4 punktuose nustatytus kriterijus investuotojas neatitinka nacionalinio saugumo interesų, nėra aišku ir suprantama, kodėl sandoriai taip pat buvo pripažinti neatitinkančiais nacionalinio saugumo interesų. Tačiau jis neginčija šio įstatymo nuostatų, kuriose yra nustatyta tokia sandorių vertinimo tvarka (kaip antai šio įstatymo 13 straipsnio 7 dalies, pagal kurią sandorių atitikties saugumo interesams patikros procedūrai *mutatis mutandis* taikoma šio įstatymo 12 straipsnio 6–13 dalyse nustatyta tvarka).

18. Vadinasi, pareiškėjas ir pakartotiniame prašyme nepateikė teisinių argumentų, kurie pagrįstų jo abejones dėl Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnio tiek, kiek pagal jį Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, atitikties Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“, 105 straipsnio 2 dalies 2 punktui, taip pat dėl Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimo Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimo Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ atitikties konstituciniam teisinės valstybės principui.

19. Kartu pažymėtina, kad prašyme (27 puslapyje) yra įterptas ir su juo nesusijusios informacijos fragmentas.

20. Taigi konstatuotina, kad pareiškėjo Vilniaus apygardos administracinio teismo prašymas, nepateikęs teisinių argumentų jame nurodytoms abejonėms pagrįsti, neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnio 2 dalies 5 punkte nustatytų reikalavimų.

21. Jeigu prašymas (jo dalis) neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 67 straipsnyje nustatytų reikalavimų, pagal šio įstatymo 70 straipsnį jis yra grąžinamas pareiškėjui. Prašymo grąžinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti trūkumai.

22. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad yra pagrindas grąžinti pareiškėjui Vilniaus apygardos administraciniam teismui prašymą ištirti, ar Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“, 105 straipsnio 2 dalies 2 punktui neprieštarauja Nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo (2018 m. sausio 12 d. redakcija) 20 straipsnis tiek, kiek pagal jį Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, taip pat ar konstituciniam teisinės valstybės principui neprieštarauja Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimas Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ ir 2018 m. birželio 20 d. nutarimas Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“.

23. Pažymėtina, kad pakartotiniame pareiškėjo prašyme nėra pašalinti Konstitucinio Teismo 2019 m. sausio 11 d. sprendime nurodyti trūkumai, t. y. nepateikti teisiniai argumentai prašyme nurodytoms abejonėms dėl ginčijamų teisės aktų konstitucingumo pagrįsti, o pateikti bendro pobūdžio teiginiai ir samprotavimai, kuriais *inter alia* kvestionuojama Konstitucinio Teismo praktika prašymų priėmimo klausimais, ir plačiai cituojamos oficialiosios konstitucinės doktrinos nuostatos, kurias cituojant, kaip minėta, nėra pateikiami nauji argumentai, kuriais būtų grindžiamos abejonės dėl pareiškėjo nagrinėjamoje byloje taikytino ir (arba) ginčijamo teisinio reguliavimo konstitucingumo. Taigi šis prašymas gali būti traktuojamas ir kaip turintis piktnaudžiavimo teismo teise kreiptis į Konstitucinį Teismą požymių.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25 straipsnio 2 dalimi, 28 straipsniu, 67 straipsnio 2 dalies 5 punktu, 70 straipsniu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Grąžinti pareiškėjui Vilniaus apygardos administraciniam teismui prašymą Nr. 1B-4/2019 ištirti:

– „ar Lietuvos Respublikos nacionaliniam saugumui užtikrinti svarbių objektų apsaugos įstatymo 20 straipsnis ir jo turinį atskleidžianti praktika, pagal kurią Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui, neprieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 102 straipsnio 1 dalies nuostatai „Konstitucinis Teismas sprendžia, ar <...> Vyriausybės aktai – neprieštarauja Konstitucijai arba įstatymams“ ir 105 straipsnio 2 dalies 2 punktui „Konstitucinis Teismas taip pat nagrinėja, ar neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymams Respublikos Vyriausybės aktai““;

– „ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2018 m. birželio 6 d. nutarimas Nr. 526 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ bei Lietuvos Respublikos

Vyriausybės 2018 m. birželio 20 d. nutarimas Nr. 597 „Dėl sandorio pripažinimo neatitinkančiu nacionalinio saugumo interesų“ neprieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui“.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Gintaras Goda

Vytautas Greičius

Danutė Jočienė

Gediminas Mesonis

Vytas Milius

Daiva Petrylaitė

Dainius Žalimas